

Regelen i Paragraffens næstsidste Stykke har til Hensigt at forebygge, at Selskaber ved visse Transaktioner skal forsøge at komme udenom den overordentlige Indkomstskat, hvis Paaligning jo er betinget af, at Selskabets Indkomstprocent, \varnothing : Indkomstens Procent af Aktiekapitalen, for det Skatteaar, da Skatten ilægges, overstiger Indkomstprocenten i de tre sidste Regnskabsaar før Krigen.

Til § 4.

Bestemmelserne i Paragraffens 2det og 3die Stykke er en videre Udformning af Regelen i den nugældende Lovs § 2, sidste Stykke.

Til § 5.

Hensigten med denne Bestemmelse er at retlede Myndighederne med Hensyn til Forstaaelsen af Udtrykket »skattepligtig Indkomst«. Regelen er i fuld Overensstemmelse med den Fortolkning af det anførte Udtryk, som Administrationen har hævdet ved Anvendelsen af den nugældende Lov af 10. Maj 1915 om overordentlig Skat.

Bestemmelsen i Paragraffens 2det Punktum skyldes den Omstændighed, at det fra forskellige Sider er gjort gældende, at Forstaaelsen af det paagældende Udtryk kan være tvivlsom. At Udtrykket skal forstås som her nævnt, fremgaa af vedkommende Ordførers Udtalelse ved Lovens 2den Behandling i Folketinget (Rigsdagstidende 1914—15, Forhandlinger paa Folketinget II, Sp. 4027).

Til § 6.

Denne Paragraf er enslydende med den nugældende Lovs § 3, 1ste Stykke, der bemyndiger Finansministeren til under ganske særlige Forhold at nedsætte eller eftergive Skatten.

Medens man altsaa har bibeholdt denne Regel, har man udeladt Regelen i den anførte Lovparagrafs 2det Stykke om Skattepligtens Bortfald i Tilfælde, hvor den skattepligtige kan godtgøre, at ingen Del af den Indkomst, der lægges til Grund for Beskatningen, skyldes Fortjeneste, der kan antages at hidrøre fra de ved Krigstilstanden i Europa skabte Forhold. Man maa nemlig stadig mene, at alene den Omstændighed, at en Skatteyder i disse for den overvejende Del af Befolkningen yderst vanskelige Tider har en Indtægt, der gaar ud over det sædvanlige, maa anses for tilstrækkeligt til at betinge Pligt til at yde den overordentlige Indkomstskat. Dertil kommer, at det ved Lovens Gennemførelse

har vist sig at være meget besværligt og undertiden ugørligt at udføre den paagældende Bestemmelse paa en helt ud retfærdig Maade, idet det virkelige Forhold ikke altid har kunnet oplyses med fuldt tilfredsstillende Sikkerhed.

Til § 7.

Af praktiske Grunde har man foreslaaet, at den overordentlige Indkomstskat skal indbetales til Forfaldstid, uanset at den paagældende Skatteyder mulig paalager sin Skatteansættelse. Bortfalder hans Skat ved Paaklage eller bliver den nedsat, vil han selvfølgelig faa det for meget betalte Beløb tilbagebetalt.

Den samme Regel gælder forøvrigt for den almindelige Indkomst- og Formueskat.

Til § 9.

Medens Loven af 1915 naturligvis maa være gældende i alle Henseender for den overordentlige Skat, der er paalignet for Skatteaaret 1915—16, er det Meningen, at de nye Regler skal komme til Anvendelse paa alle de Ansættelser, der finder Sted for Aaret 1916—17, herunder ogsaa for de skattepligtige, hvis Beskatning skal udsættes fra Skatteaarene 1915—16 og 1916—17 til henholdsvis 1916—17 og 1917—18, fordi det Regnskabsaar, der er lagt til Grund ved deres Ansættelse for Skatteaaret 1915—16, ikke omfatter alle Maanederne August til December 1914, jfr. den nugældende Lovs § 6, 2det Stykke, af hvis Regel nærværende Paragrafs 2det og 3die Stykke i det hele er en Gentagelse.

Kun er det foreslaaet, at Indkomsten og Indkomstprocenten for Skatteaaret 1915—16 ikke kan benyttes som Sammenligningsgrundlag, og at man følgelig maa bortse fra dette Aar, naar det Regnskabsaar, der er lagt til Grund for Ansættelsen, indbefatter en eller flere af Maanederne August til December 1914. Dette er sket, for at den skattepligtige, som undgaar Merindtægtsskat af en mulig stor Indtægt i nogle af Krigsmaanederne i 1914, ikke yderligere skal faa den Begunstigelse at kunne anvende en saadan stor Indtægt til at formindske en mulig Merindtægt for Skatteaarene 1916—17 og 1917—18.

Til § 10.

Det er en Selvfølge, at Statskassen maa have Adgang til at forlange Erstatning hos en Skatteyder, være sig Person, Selskab eller Forening, naar det viser sig, at vedkommende paa Grund af en for lav Skatteansættelse har undgaaet overordentlig Skat eller har betalt for lidt, og dette bør gælde